

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain ja yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmästä ja seuraamuksista annetun lain 20 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta annettua lakia. Lailla vuoden 2017 alussa käyttöön otettua toimijakohtaista kalastuskiintiöjärjestelmää ehdotetaan tarkennettavan siten, että siirrettävien ja ei-siirrettävän käyttöoikeuksien keskittymisrajoituksen seuraamiseksi niiden haltijat velvoitettaisiin vuosittaisen kiintiöhaun yhteydessä ilmoittamaan yrityksensä omistajapohja. Tietojen ilmoittamisvelvoite koskisi myös ulkomaisia yhteisöjä ja konserneja. Mikäli haltija ei toimita edellytetyjä omistajatietoja, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ei voisi myöntää sille hakuun keuvan vuoden toimijakohtaista kalastuskiintiötä. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriölle annettaisiin valtuudet toimijaa kuultuaan vähentää käyttöoikeutta sellaiselta toimijalta, jonka hallinnassa on sallittua määrää enemmän käyttöoikeutta tai joka on antanut väärää tietoa omistuspohjasta. Lisäksi selkeytettäisiin säännöksiä liittyen toimijakohtaisen kalastuskiintiön käyttämättömyydestä aiheutuvasta käyttöoikeuden menetyksestä ja uudelleen jakamista sekä toimijakohtaisen kalastuskiintiön luopumisesta aiheutuvasta seurauksesta sellaisten kiintiöosien osalta, jotka siirtyvät edelliseltä kalastusvuodelta. Uusien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kauppanimien osalta lisättäisiin lakiin mahdollisuus nopeasti annettavaan väliaikaiseen kaupanimeen.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan lisättäväksi kalastuspäiväkirjamerkintöjä koskeva asetuksenantovaltuus yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annettuun lakiin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan päivänä kuuta 2021.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	3
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	4
4 ASIAN VALMISTELU.....	5
5 AHVENANMAAN ASEMA.....	5
6 SÄÄNNÖSKOHTAISET PERUSTELUT	5
6.1. LAKI EUROOPAN UNIONIN YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN KANSALLISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA.....	5
6.2. LAKI YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN SEURAAMUSJÄRJESTELMÄSTÄ JA VALVONNASTA	7
7 VOIMAANTULO.....	8
8 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	8
LAKIEHDOTUKSET	10
Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta.....	10
yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta.....	14

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Lailla Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta (1048/2016) (*täytäntöönpanolaki*) otettiin Suomessa vuoden 2017 alussa käyttöön uusi toimijakohtainen kalastuskiintiöjärjestelmä. Kiintiöjärjestelmän keskeinen sisältö on Suomen kalastuskiintiöiden jakaminen kaupallisille kalastajille määräaikaisina siirrettävinä ja ei-siirrettävinä käyttöoikeuksina.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jakaa vuosittain Suomen kalastuskiintiöistä toimijakohtaiset kalastuskiintiöt kaupallisille kalastajille heidän käyttöoikeuksiansa perusteella. Siirrettäviä käyttöoikeuksia ja toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä voidaan tietyin rajoituksin siirtää kaupalliselta kalastajalta toiselle.

Täytäntöönpanolakia muutettiin eräiltä osin vuonna 2018 (872/2018). Lakia on edelleen tarpeen tarkentaa kalastuskiintiöjärjestelmän optimaalisen toimivuuden varmistamiseksi.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Vuoden 2017 alusta voimaan tulleen täytäntöönpanolain keskeisenä tavoitteena on kaupallisen kalastuksen kannattavuuden ja toimintaedellytysten parantaminen. Siirrettäviä käyttöoikeuksia ja toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä koskevan järjestelmän avulla pyritään parantamaan kaupallisen kalastuksen yritysten ja ammatinharjoittajien kykyä suunnitella ja toteuttaa oma kalastustoimintansa mahdollisimman kustannustehokkaasti ja kalan markkinoiden kannalta optimaalisesti, minkä seurauksena myös alan kannattavuus ja kyky kehittää toimintaansa paranisi. Samalla päävastuu kalastuskiintiöiden käytön säätelystä siirtyi valtiolta kalastusalan yrityksille ja ammatinharjoittajille. Tämän esityksen tavoitteena on vahvistaa täytäntöönpanolain alkuperäisten tavoitteiden saavuttamisen edellytyksiä.

Täytäntöönpanolain 23 §:ssä säädetään toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä luopumisesta. Pykälää on tarpeen selvittää niiden kiintiöosien osalta, jotka siirtyvät edelliseltä kalastusvuodelta. Luopumista tulevan vuoden toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä tarkennettaisiin siten, että se tarkoittaisi aina myös luopumista edelliseltä vuodelta siirtyvästä kyseisestä kalastuskiintiön osuudesta. Myös siinä tapauksessa, että hakija luopuu vain osasta tulevan vuoden toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään, hän luopuisi aina kokonaan myös edelliseltä vuodelta siirtyvästä kyseisestä kalastuskiintiön osuudesta.

Täytäntöönpanolain 14 §:ssä säädetään, että yhdellä kaupallisella kalastajalla voi olla hallussaan enintään 200,000 promillea kutakin Suomen silakan tai kilohailin kalastuskiintiötä ja enintään 150,000 promillea kutakin Suomen lohen kalastuskiintiötä koskevista siirrettävistä ja ei-siirrettävistä käyttöoikeuksista. Näiden käyttöoikeuksien keskittymisrajoitusten valvomisen helpottamiseksi on tarpeen lisätä lain 27 §:ään säännökset siitä, että käyttöoikeuksien haltijat veloitettaisiin ilmoittamaan yrityksensä omistajapohja ja siinä tapahtuneet muutokset. Ilmoitus annettaisiin kerran vuodessa toimijakohtaisen kalastuskiintiön haun yhteydessä.

Täytäntöönpanolain 20 §:ssä säädetään toimijakohtaisen kalastuskiintiön jakamisesta. Pykälään olisi lisättävä ehdotetun uuden 27 §:n mukaisesti, että jaettaessa toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä tulisi ottaa huomioon mahdolliset käyttöoikeuksien haltijan omistuspohjaa koskevan ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämisestä aiheutuvat toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden menetykset.

Lisäksi 27 §:ään lisättäisiin säännös siitä, että maa- ja metsätalousministeriö valtuutettaisiin vähentämään siirrettävää käyttöoikeutta sellaiselta toimijalta, jonka hallinnassa on sallittua määrää enemmän siirrettävää käyttöoikeutta tai joka olisi antanut väärää tietoa omistuspohjastaan. Vastaava valtuus annettaisiin ei-siirrettävien käyttöoikeuksien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Ministeriön ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulisi ennen päätöksen tekemistä kuulla toimijaa.

Ehdotuksen tavoitteena on parantaa kalastusviranomaisten mahdollisuuksia valvoa käyttöoikeuksien keskittymisrajoituksia ja korostaa käyttöoikeuksien haltijoiden vastuuta rajoitusten noudattamisessa ja niitä koskevien tietojen antamisessa sekä asettaa seuraamukset haltijoiden velvoitteiden laiminlyönneille.

Täytäntöönpanolain 28 §:n mukaan vähennetyt siirrettävät käyttöoikeudet jaetaan muille käyttöoikeuden haltijoille. Pykälää on tarpeen täydentää säännöksellä, jolla estetään käyttöoikeuden antaminen haltijalle, jolta edeltävänä vuonna on vähennetty käyttöoikeutta. Lisäksi selkeyttäisiin palautettujen siirrettävien käyttöoikeuksien uudelleen jakamisessa noudatettavaa etusijajärjestystä.

Pykälien 20, 23, 27 ja 28 muutosehdotusten tavoitteena on selkeyttää pykälien säännöksiä toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden luopumista ja käyttöoikeuksien menettämistä ja uudelleen jakamista koskien.

Pykälän 37 muutoksella nopeutettaisiin menettelyjä uusien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoille saattamisessa antamalla maa- ja metsätalousministeriölle valtuus väliaikaisen kaupanimen vahvistamiselle enintään vuodeksi.

Esityksellä ehdotetaan myös lisättäväksi kalastuspäiväkirjamerkintöjä koskeva asetuksenantovaltuus yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 20 pykälään. Tavoitteena on voida antaa teknisiä ja nykyisiä EU:n säännöksiä tiukempia määräyksiä kalastuspäiväkirjaan tehtävistä merkinnöistä, jolla otetaan huomioon troolikalastuksessa saatavien suurten lajittelemattomien saaliiden lajikohtaisten määrien arvioimisen käytännön mahdollisuudet.

3 Esityksen vaikutukset

Vuoden 2107 alussa käyttöön otetun siirrettäviä käyttöoikeuksia ja toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä koskevan järjestelmän avulla pyritään parantamaan kaupallisen kalastuksen yritysten ja ammatinharjoittajien kykyä suunnitella ja toteuttaa oma kalastustoimintansa mahdollisimman kustannustehokkaasti ja kalan markkinoiden kannalta optimaalisesti, minkä seurauksena myös alan kannattavuus ja kyky kehittää toimintaansa paranisi. Kiintiöjärjestelmään ehdotetut muutokset edistäisivät osaltaan edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamista.

Ehdotetut muutokset täytäntöönpanolakiin parantaisivat Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen mahdollisuuksia valvoa siirrettävien käyttöoikeuksien keskittymisen rajoituksia. Maa- ja metsätalousministeriön osalta muutokset selkeyttäisivät siirrettävien käyttöoikeuksien vähentämistä ja jakamista koskevia menettelyjä. Samalla kaupallisten kalastajien ja kalastuskiintiöiden ja käyttöoikeuksien haltijoiden oikeudet ja velvollisuudet selkeytyisivät.

Yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain uusien valtuuksien perusteella annettavat määräykset lajittelemattomia troolisaaliita koskevien kalastuspäiväkirjamerkintöjen sallituista poikkeamista parantaisi kalastusviranomaisten valvontamahdollisuuksia.

suuksia. Samalla se parantaisi saalistilastojen luotettavuutta ja kalakantojen arviointityössä käytettävää tietopohjaa. Kaupallisten kalastajien kannalta ehdotus ei merkitsisi olennaista lisävaatimusta, koska se ottaa huomioon käytännön mahdollisuudet saalisosuuksien arvioinnissa.

Lainsäädäntöön tehtävillä muutoksilla ei ole olennaisia vaikutuksia julkiseen tai kaupallista kalastusta koskevaan talouteen.

4 Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä.

Esitysluonnoksesta järjestettiin laaja lausuntokierros. Lausuntonsa antoivat.....

5 Ahvenanmaan asema

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 16 kohdan mukaan Ahvenanmaalla on lainsäädäntövalta kalastusta, kalastusalueiden rekisteröintiä ja kalastuselinkeinojen ohjaamista kuuluvissa asioissa. Täytäntöönpanolakiin ehdotettuja muutoksia ei siten sovellettaisi Ahvenanmaalla.

6 Säännöskohtaiset perustelut

6.1. Laki Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta

20 §. Toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden jakaminen. Pykälässä säädetään toimijakohtaisen kalastuskiintiön jakamisesta. Pykälään 1 momenttiin olisi lisättävä määräys siitä, että alla 27 §:n 6 momenttiin ehdotettu omistuspuhjan ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämisestä seuraisi toimijakohtaisen kalastuskiintiön menetys, joka elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen jakopäätöksessään tulisi ottaa huomioon. Omistuspuhjan ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lisätietopyynnön jälkeen olisi peruste tulevan vuoden toimijakohtaisen kalastuskiintiön menetykselle. Seuraamus olisi oikeassa suhteessa laiminlyöntiin, joka vaarantaisi 14 §:ssä olevien käyttöoikeuksien keskittymistä koskevien rajoitusten tehokkaan valvonnan.

23 §. Toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä luopuminen. Pykälän 1 momenttia on tarpeen tarkentaa siten, että se joka osaksi tai kokonaan luopuu toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä, menettää samalla kokonaan edelliseltä vuodelta siirtyvät mahdolliset kiintiönosat. Ei ole tarkoituksenmukaista jakaa edelliseltä vuodelta siirtyvää kiintiönosaa sellaiselle käyttöoikeuden haltijalle, joka on ilmoittanut luopuvansa tulevan vuoden toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään tai sen osasta.

27 §. Siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijan velvollisuudet ja seuraamukset niiden noudattamatta jättämisestä. Pykälän 3 momentin mukaan siirrettävästä käyttöoikeudesta palautuu puolet valtiolle, jos sen haltija ei kahtena kolmesta peräkkäisestä vuodesta käytä vähintään puolta siirrettävän käyttöoikeuden perusteella jaetusta toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään tai siirrä siitä muille kaupallisille kalastajille 22 §:n mukaisesti vähintään puolta kalastuskiintiöstään. Säännös on tarpeen tarkentaa alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti siten, että toimijakohtaisen kalastuskiintiön oman käytön lisäksi otetaan myös huomioon haltijan tekemät siirrot laskettaessa vaatimusta käyttää vähintään puolet kalastuskiintiöstä. Riittäväksi käytöksi katsottaisiin esimerkiksi siten tilanne, jossa haltija on käyttänyt 25 prosenttia kalastuskiintiöstään ja siirtänyt siitä 30 prosenttia toisella kaupalliselle kalastajalle.

Täytäntöönpanolain 14 § sisältää kiintiöjärjestelmän kannalta keskeisen periaatteen siitä, että käyttöoikeutta ei voi keskittyä liikaa harvoille kaupallisille kalastajille. Laissa mainittuja silakan ja kilohailin 200 ja lohen 150 promillen kiintiökohtaisia keskittymisrajoja on tarpeen valvoa tehokkaasti.

Keskittymisrajojen valvomiseksi ehdotetaan pykälään uutta 6 momenttia, jonka mukaan siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijan tulisi vuosittain toimijakohtaisen kalastuskiintiön haun yhteydessä ilmoittaa tiedot käyttöoikeuden haltijana toimivan kaupallisen kalastajan omistuspohjasta hakemuksen jättämisen ajankohtana. Tällä tavalla toimijoilla olisi vastuu käyttöoikeuden haltijana toimivien kaupallisten kalastajien omistuspohjaa koskevien tietojen ilmoittamisesta viranomaisille. Omistuspohjaa koskevissa tiedoissa tulisi eritellä jokainen omistajajaysikkö ja yksikön omistusosuus sekä tämän omistukset ja osuudet muissa kotimaisissa ja ulkomaisissa yhteisöissä. Nämä tiedot ovat tarpeen omistajajaysikköiden määräysvallan määrittämiseksi eri yhteisöissä sekä konsernin omistuksien määrittämiseksi.

Pykälämuutoksen tavoitteena on parantaa kalastusviranomaisten mahdollisuuksia valvoa käyttöoikeuksien keskittymisrajoituksia ja korostaa käyttöoikeuksien haltijoiden vastuuta rajoitusten noudattamisessa. Haltijoiden tulee selvittää omistuspohjansa ja jatkuvasti huolehtia siitä, ettei käyttöoikeuksien keskittymisrajoituksia ylitetä. Keskittymisrajoituksia tarkastellaan sekä suomalaisten yhteisöjen, että muihin valtioihin rekisteröityjen yhteisöjen omistuspohjan ja -järjestelyjen perusteella.

Pykälään lisättäisiin myös uusi 7 ja 8 momentti, jolla annettaisiin maa- ja metsätalousministeriö valtuus päättää käyttöoikeuden vähentämisestä enintään 14 §:ssä säädettyihin promillemääriin, jos 6 momentin tai muulla tavoin saadun tiedon perusteella käy ilmi, että käyttöoikeuden haltijana toimivalla kaupallisella kalastajalla on suoraan tai omistajiensa kautta yhteen laskien halussaan enemmän kuin 14 §:ssä säädettyt promillemäärät Suomen jostakin silakan, kilohailin tai lohen kalastuskiintiöstä. Maa- ja metsätalousministeriö voisi tämän määrän menettämisen lisäksi päättää vastaavasta vähennyksestä, jos kaupallinen kalastaja on tahallisesti tai tuottamuksellisesti antanut omistajapohjaansa koskevaa väärää tietoa. Väärän tiedon antamisesta sovellettaisiin lisäksi mitä rikoslain (39/1889) 15 luvun 2 §:ssä säädetään.. Jos yhdellä omistajataholla olisi usean vähintään 50 prosenttisesti omistamansa kaupallisen kalastajan kautta yhteen laskien keskittymisrajoituksia enemmän käyttöoikeutta, kyseinen käyttöoikeuden määrä palautuisi valtiolle samassa suhteessa jokaiselta kyseisen omistajatahon omistamalta käyttöoikeuden haltijana toimivalta kaupalliselta kalastajalta. Säännöksellä varmistettaisiin käyttöoikeuksien vähentämisen oikea osittaminen kyseisten kaupallisten kalastajien kesken.

Lisäksi ehdotetaan selvennystä, jonka mukaan maa- ja metsätalousministeriö päättäisi pykälän 2, 3 ja 7 momenteissa tarkoitetuista käyttöoikeuksien vähentämisistä tai poistamisista. Ministeriö on tehnyt alkuperäiset päätökset siirrettävistä käyttöoikeuksista ja on siten oikea taho tekemän käyttöoikeuden vähentämistä koskevat päätökset. Samoin selvennettäisiin säännöstä siten, että jos 2 ja 3 momentin perusteella haltijan siirrettävän käyttöoikeuden vähentämisestä on jo aiemmin tehty päätös, kyseisen haltijan toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden käyttöä tarkastellaan uuden kolmen vuoden tarkastelujakson perusteella, joka alkaisi haltijan käyttöoikeuden vähentämisestä tehdyn päätöksen kattamien kolmen vuoden tarkastelujakson jälkeen. Tämä koskisi myös valituksen kohteena olevaa päätöstä. Näin vältettäisiin tilanteita, joissa vähennyksiä tehtäisiin esimerkiksi kahtena peräkkäisenä vuotena perustuen samojen alhaisen käytön vuosiin, eikä toimijakohtaisen kalastuskiintiön käyttöasteen nostaminen vaikuttaisi uuteen kolmen vuoden tarkastelujaksoon. Lisäksi on syytä tarkentaa, että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tekisi päätökset 4 momentissa tarkoitettujen ei-siirrettävien käyttöoikeuksien menettämisestä. Käyttöoikeuden haltijan oikeusturvan varmistamiseksi haltijalle olisi varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

28 §. *Valtiolle palautuneiden siirrettävien käyttöoikeuksien jakaminen.* Pykälän 1 momenttia on tarpeen tarkentaa siten, että siihen lisätään viittaus edellä ehdotettuun 27 §:n uuteen 7 momenttiin, jonka perusteella valtiolle voi palautua siirrettävää käyttöoikeutta. Momenttiin lisättäisiin myös säännös siitä, että käyttöoikeutta ei kuitenkaan jaettaisi niille ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, joilta maa- ja metsätalousministeriö olisi 27 §:n 2, 3 tai 7 momentin perusteella edellisenä vuonna vähentänyt kyseistä Suomen kalastuskiintiötä koskevaa siirrettävää käyttöoikeutta. Ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijalla voi olla myös hankittua siirrettävää käyttöoikeutta, jonka hyödyntämistä tarkasteltaisiin. Toimijakohtaisen kalastuskiintiön käyttäminen estäisi kyseistä Suomen kalastuskiintiötä koskevan siirrettävän käyttöoikeuden saamista valtiolta.

Pykälän 3 momentin etusijajärjestyksestä tarkennettaisiin siten, että jos valtiolle palautuneet käyttöoikeudet eivät riittäisi vähintään yhteen promilleen kaikkien 1 momentin vaatimukset täyttävien ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, jaettaisiin etusijajärjestyksen perusteella kullekin haltijalle yksi promille siirrettävää käyttöoikeutta ja kun jäljellä oleva jaettava määrä olisi alle yksi promille, jaettaisiin koko jäljellä oleva promillemäärä etusijajärjestyksessä vuorossa olevalle. Näin etusijajärjestyksen käyttö selkiintyisi koskemaan enintään yhden promillen jakamista ja lopuksi jäljellä olevan alle yhden promillemäärän jakamista. Lisäksi on tarpeen selkiyttää, että tilanteessa, jossa etusijajärjestyksessä olisi samassa asemassa olevia haltijoita eikä kellekään riittäisi jaettavaksi yhtä promillea, jaettaisiin kyseisille haltijoille yhtä suuret promillemäärät. Jaettava määrä saataisiin jakamalla jäljellä oleva promillemäärä samassa asemassa olevien haltijoiden lukumäärän perusteella. Pykälän voimassaolevan 2 momentin mukaan jaettava määrä olisi kaikissa tapauksissa enintään neljä promillea haltijaa kohden.

Pykälän 4 momenttia muutettaisiin myös lisäämällä viittaus ehdotettuun 27 §:n uuteen 7 momenttiin ja ottamalla huomioon edellä selostettua käyttöoikeuksien haltijoiden omistajapohjaa koskevien tietojen vaikutusta suoritettavaan jakoon. Lisäksi lisättäisiin maininta siitä, että siirrettävän käyttöoikeuden jako siirrettävän käyttöoikeuden haltijoille perustuisi hakumenettelyyn. Tällä tavalla voidaan varmistaa, että siirrettävää käyttöoikeutta ei jaeta yli tarpeen. Valtiolla voi siten jäädä siirrettävää käyttöoikeutta, jota vastaava kiintiömäärä voidaan 7 §:n nojalla vaihtaa muiden jäsenvaltioiden kanssa. Pykälän nykyisen 5 momentin perusteella voidaan myös valtioneuvoston asetuksella säätää menettelystä valtiolle palautuneiden siirrettävien käyttöoikeuksien jakamiseksi kaupallisille kalastajille.

37 §. *Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kauppanimet ja tieteelliset nimet.* Pykälässä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston markkina-asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luettelon vahvistamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistettavassa luettelossa on Suomen alueella sallitut kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kauppanimet ja tieteelliset nimet.

Pykälään on tarpeen lisätä uusi 2 momentti, jonka nojalla maa- ja metsätalousministeriö voisi ilmoituksen perusteella vahvistaa enintään vuodeksi väliaikaisen kauppanimen edellä mainittuun luetteloon kuulumattomalle kalastus- ja vesiviljelytuotteelle. Tämä nopeuttaisi menettelyjä uusien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoille asettamisessa. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaisi väliaikaisen kauppanimen vastaavaan lajinimiin liittyvään selvitystyöhön perustuen, jota käytetään kauppanimen lisäämisessä varsinaiseen luetteloon.

6.2. Laki yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta

20 §. *Ilmoituksia vastaanottava viranomainen, määräajan laskeminen ja tarkemmat säännökset.* Pykälään ehdotetaan uutta 3 momenttia valtuuksista (nykyinen 3 momentti siirtyisi 4 momen-

tiksi), jonka perusteella valtioneuvosto voisi antaa kalastuspäiväkirjaan tehtäviä merkintöjä koskevia tarkempia säännöksiä. Nämä koskisivat EU:n neuvoston kalastuksen valvontaa koskevan asetuksen (1224/2009) 14 artiklassa tarkoitetun sallitun poikkeaman määrää ja laskentaa, sellaisena kuin se on tarkennettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (1139/2016) 13 artiklassa. Säännökset koskisivat erityisesti troolikalastuksessa saatavien suurten lajittelemattomien saaliiden lajikohtaisten määrien arvioimisessa sallittua poikkeamaa. Saaliiden arviointi ja kirjaus kalastuspäiväkirjaan tulee tehdä merellä ja tieto toimitetaan ennakoilmoitusten yhteydessä ennen saaliin maihantuontia. Sallittu poikkeama koskee arvioidun lajikohtaisen määrän erotusta verrattuna saaliin purkamisen yhteydessä punnittuihin määriin.

Erityisesti suurten troolikalastuksessa saatavien saaliiden lajikohtaisten määrien arviointi on tärkeä, mutta vaikea tehtävä. Jos esimerkiksi silakan ja kilohailin osuudet saaliissa ovat suunnilleen saman suuruiset, arviointi on kohtuullisella tarkkuudella tehtävissä. Jos toisen lajin osuus on pieni voi arvio sen määrästä merkittävästi poiketa todellisuudesta ja olla esim. puolta arvioitua pienempi tai kolme kertaa suurempi. Pieni saalisuus voi käytännössä olla mahdotonta erottaa esim. 300 tonnin saaliissa. Tämän vaikeuden huomioon ottamiseksi on tarpeen kansallisesti voida määrätä sallitusta poikkeamasta. Nämä olisivat EU:n Itämeren alueella sovellettavia säännöksiä tiukemmat. Itämerelle säädetty poikkeus tarkoittaa, että koko saaliin punnittu määrä ei saa poiketa yli kymmentä prosenttia arvioidusta.

Neuvoston valvonta-asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siinä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempien kansallisten valvontatoimenpiteiden soveltamista, jos ne ovat yhteisön lainsäädännön ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia. Valtioneuvoston asetuksella olisi tarkoitus säätää neuvoston valvonta-asetuksen 14 artiklassa säädetyn sallitun poikkeaman laskennasta siten, että 10 prosentin kalalajikohtainen poikkeama laskettaisiin suhteessa koko lajittelemattoman kalansaaliin määrään. Säännös olisi yhteisen kalastuspolitiikan mukainen ja sen tavoitteita tukeva, ja se olisi tiukempi kuin valvonta-asetuksen 14 artiklaan Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1139/2016 13 artiklassa Itämeren alueelle säädetty poikkeus.

7 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan päivänä kuuta 2021.

8 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti pitänyt elinkeinon harjoittamiseen tarvittavan luvan peruuttamista vaikutuksiltaan jyrkempänä yksilön oikeusasemaan puuttavana viranomaistoinena kuin haetun luvan epäämistä. Perustuslakivaliokunta on pitänyt välttämättömänä sitoa luvan peruuttamismahdollisuuden vakaviin tai olennaisiin rikkomuksiin tai laiminlyönteihin sekä siihen, että luvanhaltijalle mahdollisesti annetut huomautukset tai varoitukset eivät ole johtaneet puutteiden korjaamiseen (PeVL 48/2005 vp, PeVL 8/2006 vp, PeVL 31/2006 vp, PeVL 32/2010 vp, PeVL 58/2010). Käyttöoikeuksien menettämisen voidaan rinnastaa elinkeinon harjoittamiseen tarvittavan luvan peruuttamiseen. Tämä on alkuperäisen täytäntöönpanolain esityksessä ja sen eduskuntakäsittelyssä otettu huomioon.

Uutena säännöksenä ehdotetaan käyttöoikeuden lisämäärän menettämistä tilanteessa, jossa on annettu väärää tietoa käyttöoikeuden haltijan omistuspohjasta sekä tulevan vuoden toimijakohtaisen kalastuskiintiön menettämistä tilanteessa, jossa ei hakemuksen osana tai viranomaisen lisätiedon pyynnön jälkeen ole annettu tietoa omistuspohjasta. Käyttöoikeuden menettäminen muutoin liittyy tilanteisiin, joissa sovelletaan jo annettuja täytäntöönpanolain säännöksiä käyt-

töoikeuden keskittymisen rajoituksista. Uusilla säännöksillä luodaan valvontaa varten ilmoitusvelvollisuus käyttöoikeuden haltijoiden omistuspohjasta. Tätä koskeville käyttöoikeuden haltijoille lähetettäisiin lisätietopyyntö ennen asian ratkaisemista.

Edellä mainituilla perusteilla katsotaan, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyksityksessä. Hallitus pitää kuitenkin suotavana, että asiasta pyydetään perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta annetun lain (1048/2016) 20, 23, 27, 28 § ja 37 §, sellaisena kuin niistä 20 § on laissa 872/2018, seuraavasti:

20 §

Toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden jakaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jakaa Suomen silakan, kilohailin ja lohen kalastuskiintiöt toimijakohtaisiksi kalastuskiintiöiksi kalenterivuositain määräaikaan mennessä saapuneiden siirrettävien ja ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoiden hakemusten perusteella 19 §:ssä tarkoitettujen menettelyiden mukaisesti. Päätöksessään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ottaa huomioon mahdolliset 23 §:ssä tarkoitettujen toimijakohtaisista kalastuskiintiöistä luopumiset ja 27 §:n 5 momentin mukaiset käyttömaksun maksamatta jättämisestä sekä 27 §:n 6 momentin omistuspohjan ilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämisestä, johtuvat toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden menetykset.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi vahvistaa maa- ja metsätalousministeriön päätöksen perusteella seuraavaa vuotta koskevat väliaikaiset toimijakohtaiset kalastuskiintiöt, joiden suuruus on enintään 90 prosenttia siirrettävien ja ei-siirrettävien käyttöoikeuksien perusteella tietyistä Suomen kalastuskiintiöistä jaettavista toimijakohtaisista kalastuskiintiöistä, jos:

1) Suomen kalastuskiintiön jakamiseen vaikuttava muutoksenhaun käsittely tai muu oikeuskäsittely on kesken; tai

2) Itämeren kiintiöasetusta ei ole julkaistu eikä seuraavan vuoden Suomen silakan, kilohailin ja lohen kalastuskiintiöitä ole vahvistettu, jolloin väliaikaiset toimijakohtaiset kalastuskiintiöt voivat olla lisäksi enintään kansainvälisen merentutkimusneuvoston antaman tieteellisen neuvon alarajan suuruiset.

Kun maa- ja metsätalousministeriö on selvittänyt edellisen vuoden toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden käyttöä koskevat tiedot, se voi jakaa mahdolliset 27 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua valtiolle palautuneet siirrettävät käyttöoikeudet 28 §:ssä tarkoitettuna menettelyn mukaisesti ja muuttaa tarvittaessa siirrettäviä käyttöoikeuksia koskevia päätöksiä. Edellisen vuoden toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden käyttöä koskevien tietojen perusteella tai kun tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuja perusteita ei enää ole, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus muuttaa tarvittaessa toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä tai väliaikaisia toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä koskevia päätöksiä.

Edellä 19 §:n 1 momentissa tarkoitettujen Suomen kalastuskiintiöiden siirrosta aiheutuvat lisäykset jaetaan ei-siirrettävien ja siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille niiden mukaisten osuuksien suhteessa ja mainitussa momentissa aiheutuvat vähennykset jaetaan edellisenä vuonna toimijakohtaisen kalastuskiintiönsä ylittäneiden tai 4 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa toimijakohtaisen kalastuskiintiönsä enemmän kuin maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä sallitulla lisämäärällä ylittäneiden haltijoiden kesken ylitysten suuruuden mukaisessa suhteessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden hausta, hakemuksen ja päätöksen sisällöstä sekä niihin liittyvistä menettelyistä.

Toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä luopuminen

Siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija voi 20 §:ssä tarkoitettussa hakemuksessa ilmoittaa luopuvansa käyttöoikeutensa perusteella jaettavasta seuraavan kalenterivuoden toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään kokonaan tai osittain. Siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijan hakematta jäänyt toimijakohtainen kalastuskiintiö rinnastetaan luovutettuun toimijakohtaiseen kalastuskiintiöön. Toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä kokonaan tai osittain luopuneelle käyttöoikeuden haltijalle ei jaeta 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua edelliseltä vuodelta siirtyvää kiintiönosaa.

Se osuus, josta haltija 1 momentin mukaisesti luopuu, jaetaan muiden kyseisen Suomen kalastuskiintiön siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoiden kesken siirrettävien käyttöoikeuksien osoittamassa suhteessa ottaen huomioon 20 §:ssä tarkoitetuissa hakemuksissa esitetyt tiedot haltijoiden halukkuudesta ottaa vastaan lisää toimijakohtaisia kalastuskiintiöitä. Jos kaikkea luovutettavaa toimijakohtaista kalastuskiintiötä ei oteta vastaan muiden haltijoiden hakemusten perusteella, kyseiset kiintiömäärät jäävät maa- ja metsätalousministeriön hallinnoitaviksi.

Siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijan velvollisuudet ja seuraamukset niiden noudattamatta jättämisestä

Siirrettävän käyttöoikeuden haltija on velvollinen hyödyntämään niiden perusteella jaetut toimijakohtaiset kalastuskiintiönsä tai siirtämään ne muiden kaupallisten kalastajien hyödynnettäväksi 22 §:n mukaisesti.

Siirrettävä käyttöoikeus palautuu kokonaisuudessaan valtiolle, jos sen haltija ei kahtena kolmesta peräkkäisestä vuodesta käytä siirrettävän käyttöoikeuden perusteella jaettua toimijakohtaista kalastuskiintiötään tai siirrä siitä osaa muille kaupallisille kalastajille 22 §:n mukaisesti.

Siirrettävästä käyttöoikeudesta palautuu puolet valtiolle, jos sen haltija ei kahtena kolmesta peräkkäisestä vuodesta käytä vähintään puolta siirrettävän käyttöoikeuden perusteella jaetusta toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään tai siirrä siitä muille kaupallisille kalastajille 22 §:n mukaisesti määrää, joka käytön lisäksi muodostaa yhteensä vähintään puolet siirrettävän käyttöoikeuden perusteella jaetusta toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstä.

Edellä 17 §:ssä tarkoitettu ei-siirrettävä käyttöoikeus palautuu kokonaisuudessaan valtiolle, jos sen haltija ei kahtena kolmesta peräkkäisestä vuodesta käytä vähintään 50 prosenttia ei-siirrettävän käyttöoikeuden perusteella jaetusta toimijakohtaisesta kalastuskiintiöstään.

Siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija on velvollinen maksamaan toimijakohtaisen kalastuskiintiönsä käyttömaksun eräpäivään mennessä. Jos siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija ei ole maksanut muistutuksessa määrättyyn eräpäivään ja kyseistä käyttömaksua seuraavan vuoden toimijakohtaista kalastuskiintiötä koskevan hakemuksen jättämisen määräpäivään mennessä, haltija menettää oikeutensa seuraavan vuoden toimijakohtaiseen kalastuskiintiöön.

Siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija on velvollinen toimittamaan vuosittain osana toimijakohtaisen kalastuskiintiön hakua kaikki ne hakemuksen jättämisen ajankohdan mukaiset tiedot käyttöoikeuden haltijana toimivan kaupallisen kalastajan omistuspohjasta ja siihen edelliseen haun jälkeen tapahtuneista muutoksista 14 §:n keskittymisrajoituksen arvioimiseksi. Omistuspohjaa koskevissa tiedoissa tulee eritellä jokainen omistajayksikkö ja yksikön omistusosuus sekä tämän omistukset ja osuudet muissa kotimaisissa ja ulkomaisissa yhteisöissä. Jos siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija ei toimita vaadittuja tietoja omistuspohjasta toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden hakumenettelyn yhteydessä tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sen jälkeen lisätietopyynnössä määräämään määräaikaan mennessä, haltija menettää oikeutensa hakua koskevan vuoden toimijakohtaiseen kalastuskiintiöön.

Jos 6 momentissa tarkoitettujen tietojen tai muulla tavoin saadun tiedon perusteella käy ilmi, että siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijana toimivalla kaupallisella kalastajalla on suoraan tai omistajiensa kautta hallussaan 14 §:ssä säädettyjä keskittymisrajoituksia suurempi promillemäärä jostakin Suomen silakan, kilohailin tai lohen kalastuskiintiöstä, ylimenevä osuus palautuu valtiolle. Jos yhdellä omistajataholla on usean vähintään 50 prosenttisesti omistamansa kaupallisen kalastajan kautta yhteen laskien keskittymisrajoituksia enemmän käyttöoikeutta, kyseinen käyttöoikeuden määrä palautuu valtiolle samassa suhteessa jokaiselta kyseisen omistajatahon omistamalta käyttöoikeuden haltijalta toimivalta kaupalliselta kalastajalta. Mikäli käy lisäksi ilmi, että siirrettävän tai ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltija on antanut 6 momentissa tarkoitettujen omistuspohjaa koskevien tietojen toimittamisen yhteydessä tahallisesti tai tuottamuksellisesti vääriä tietoja, palautuu kyseisen haltijan siirrettävästä tai ei-siirrettävästä käyttöoikeudesta valtiolle lisäksi keskittymisrajan ylitystä vastaava osuus. Väärän tiedon antamisesta sovelletaan lisäksi mitä rikoslain (39/1889) 15 luvun 2 §:ssä säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää siirrettävien käyttöoikeuksien vähentämisistä 2, 3 ja 7 momenteissa tarkoitettujen käyttöoikeuksien osalta. Jos siirrettävää käyttöoikeutta on 2 ja 3 momentin perusteella jo vähennetty haltijalta, tarkastellaan kyseisen haltijan toimijakohtaisten kalastuskiintiöiden käyttöä uuden kolmen vuoden tarkastelujakson perusteella, joka alkaa haltijan käyttöoikeuden vähentämisestä tehdyn päätöksen sisältämien kolmen vuoden tarkastelujakson jälkeen. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus päättää ei-siirrettävien käyttöoikeuksien menettämisestä 4 momentissa tarkoitettujen käyttöoikeuksien osalta. Siirrettävän ja ei-siirrettävän käyttöoikeuden haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

28 §

Valtiolle palautuneiden siirrettävien käyttöoikeuksien jakaminen

Maa- ja metsätalousministeriö jakaa 27 §:n 2, 3 ja 7 momentin ja 15 §:n 2 momentin perusteella valtiolle palautuneet siirrettävät käyttöoikeudet asettamaansa määräaikaan mennessä saapuneiden hakemusten perusteella niille 17 §:n mukaisille ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, jotka ovat vähintään kahden vuoden ajan kaikkina vuosina hyödyntäneet vähintään 50 prosenttia ei-siirrettävien käyttöoikeuksien perusteella jaetuista toimijakohtaisista kalastuskiintiöistä. Siirrettävää käyttöoikeutta ei kuitenkaan jaeta niille ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, joilta maa- ja metsätalousministeriö on vähentänyt edeltävänä vuonna 27 §:n 2, 3 tai 7 momentin perusteella kyseistä Suomen kalastuskiintiötä koskevaa siirrettävää käyttöoikeutta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla jaettava siirrettävä käyttöoikeus voi olla suuruudeltaan enintään neljä promillea.

Jos valtiolle palautuneet käyttöoikeudet eivät riitä vähintään yhteen promilleen kaikkien edellä mainitut vaatimukset täyttävien ei-siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, hakijat asetetaan etusijajärjestykseen ensisijaisesti ei-siirrettävän käyttöoikeuden keston ja toissijaisesti ei-siirrettävän käyttöoikeuden hyödyntämisprosentin mukaan. Etusijajärjestyksen perusteella jaetaan kullekin haltijalle yksi promille ja kun jäljellä oleva jaettava määrä on alle yksi promille, jaetaan koko jäljellä oleva promillemäärä etusijajärjestyksessä vuorossa olevalle. Jos etusijajärjestyksessä samassa asemassa oleville kaikille haltijoille ei riitä jaettavaksi yhtä promillea, jaetaan kyseisille haltijoille yhtä suuret promillemäärät.

Jos valtiolle 27 §:n 2, 3 tai 7 momentin tai 15 §:n 2 momentin perusteella palautunutta siirrettävää käyttöoikeutta jää jäljelle tämän pykälän 3 momentin mukaisen jaon jälkeen, jaetaan jäljelle jäävä osuus hakemusten perusteella muiden kyseisen Suomen kalastuskiintiön siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoiden kesken siirrettävien käyttöoikeuksien osoittamassa suhteessa 14 §:ssä tarkoitetuina rajoituksin. Siirrettävää käyttöoikeutta ei kuitenkaan jaeta niille siirrettävien käyttöoikeuksien haltijoille, joilta maa- ja metsätalousministeriö on vähentänyt edeltävänä vuonna 27 §:n 2, 3 tai 7 momentin perusteella kyseistä Suomen kalastuskiintiötä koskevaa siirrettävää käyttöoikeutta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää menettelystä valtiolle palautuneiden siirrettävien käyttöoikeuksien jakamiseksi kaupallisille kalastajille.

37 §

Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kauppanimet ja tieteelliset nimet

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston markkina-asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo Suomen alueella sallituista kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kauppanimistä ja tieteellisistä nimistä.

Sen, joka aikoo pitää kaupan kalastus- ja vesiviljelytuotetta, jonka kauppanimi ei sisälly edellä 1 momentissa tarkoitettuun luetteloon, hänen tulee ilmoittaa asiasta maa- ja metsätalousministeriölle, joka tuotteen kaupan pitämistä varten voi enintään vuodeksi vahvistaa väliaikaisen kauppanimen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 2021.

Laki

yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 20 §, sellaisena kuin se on laissa (208/2018), seuraavasti:

20 §

Ilmoituksia vastaanottava viranomainen, määräajan laskeminen ja tarkemmat määräykset

Neuvoston valvonta-asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu kalastuspäiväkirja, 21 ja 22 artiklassa tarkoitettu jälleenlaivausilmoitus, 23 ja 24 artiklassa tarkoitettu purkamisilmoitus, 28 artiklassa tarkoitettu pyyntiponnistusilmoitus, 62–64 artiklassa tarkoitettu myynti-ilmoitus, 66 ja 67 artiklassa tarkoitettu haltuunottoilmoitus ja 68 artiklassa tarkoitettu kuljetusasiakirja toimitetaan Suomessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Neuvoston valvonta-asetuksen 17 artiklassa tarkoitettu ennakoilmoitus ja tämän lain 20 a §:ssä tarkoitettu lohenkalastusta koskeva ennakoilmoitus tehdään kalastuksenseurantakeskukselle.

Edellä 1 momentissa sekä 21–23 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on toimitettu määräajassa, jos ilmoitus on ennen määräajan päättymistä saapunut 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle. Paperinen ilmoitus katsotaan saapuneeksi määräajassa myös, jos ilmoituksen sisältävän kirjekuoren postileimasta selviää, että kuori on leimattu postissa ennen määräajan päättymistä, tai se on ennen määräajan päättymistä annettu valvontaa suorittavalle virkamiehelle.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa ankarampia säännöksiä Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen 13 artiklassa tarkoitettun sallitun poikkeaman määrästä ja laskennasta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista ja ilmoittamiseen liittyvistä menettelyistä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 2021.
